

vidste, at jeg havde denne sikkre Sagkundskab ligeoverfor mig. Men det veed jeg ikke, og det veed Ingen, som sidder i dette Thing. Det er muligt, at der i Finantsudvalget er foregaaet en Forhandling, som har givet de ærede Medlemmer af dette Udvalg Kjendskab til, hvad der ligger bagved den Opfattelse, hvoraf den høitagtede Minister her har givet os nogle Resultater. Der er fra forskellige ærede Medlemmer af Finantsudvalget faldet Uttringer, der bringe mig til at troe noget Saadant. Men vi Andre her i Salen have Intet hørt derom, og vi have maattet modtage som en given Sætning fra Ministerens Side det, som dog først og fremmest skulde bevises for os, nemlig at der ikke længere er noget Forsvar muligt for os i vore „Farvande i videre Forstand“. Muligheden er bleven forudsat som en given Ting, og maaskee har den ærede Minister Ret; men det er ialfald ikke blevet bevist for os, og vi ere derfor ikke satte istand til at hengive os til Ministerens hele senere Betragtning og følge ham i Afstemningen. Vi have i hans Ord kun fundet en Kilde til nagende Tvivl, og hvorfor? Fordi den samme Regjering med den samme Chef og den samme Mand som ledende Minister i Forsvarsvæsenet er i forrige og i tidligere Samlinger gaaet ud fra en Plan, om hvilken man nu erklærer, at den kun vilde have ført til, at enten var det stolte Skib, som vi vilde bygge, gaaet tilgrunde i en Kamp, eller det maatte have søgt Skjul for Sjenden. Det er den samme Regjering, som i tidligere Tider — jeg kan ikke sige, at den har ført os an i Bevægelsen, thi desværre, det har været Gangen i de senere Aars Marineforvaltning, at Ministeren mindre har ledet end fulgt, men ialfald er gaaet ind paa Bevillinger, som hvilede paa Forudsætninger, der nu idag fra Ministerbordet ere erklærede for os at være idel Illusioner. Jeg forstaaer ikke, hvorledes den samme ærede Minister, der ifjor sad i Regjeringen — og om han end ikke særlig havde Martinens Styrelse i sin Haand, har han dog som Leder af Forsvaret tillands i Forening med sine Colleger været stærkt opfordret til at undersøge ogsaa dette Spørgsmaal — nu idag kan komme til os og sige, at

det, vi ifjor vilde gaae ind paa, vilde have været Daarskab og Fordervelse. Dersom nu endda den ærede Minister mødte for os med en virkelig Fremtidsplan, samtidig med at han forlanger, at vi skulle afgjøre et Principspørgsmaal, saa havde vi dog Noget, vi kunde forhandle, saa vidste vi dog, at der var et Grundlag, hvorpaa der i Fremtiden kunde bygges, en Afløselse for det, vi skulle skyde tilside som unyttigt; men det er ikke saa. Den ærede Minister, som kun i kort Tid har forvaltet sin Portefeuille, har paa mange Maader givet tilkjende, at det er usikkert, hvorlænge han kan vedblive at bestyre den. Den ærede Minister har knyttet sit Liv og sin Tilværelse som Minister til en Sag, hvis Afgjørelse endnu staaer i det Uvisse og Usikre, og som maaskee om saa Uger kan drive ham bort fra den Plads, paa hvilken jeg erklærer at have seet ham indtræde med Glæde, fordi jeg er overbevist om, at han er gjennemtrængt af Villie til at gjøre noget Alvorligt for vort Lands Forsvar, selv om jeg maa være uenig med ham i nærværende Dieblif. Men dersom vi nu ved en Afstemning som denne gaae hen og gjøre en Grundforandring, betræde en ganske ny Retning, i hele vort Forsvarsvæsen, uden at Ministeren har forelagt nogen virkelig Plan, der kan gaae over til hans Efterfølger, uden at han har lagt en ny Grundvold for den Continuitet, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Luren) med fuld Føite forlangte i dette Forhold, og uden at der er mindste Sikkerhed for, at det forundes ham i længere Tid at lede denne Styrelse, hvad vil da skee? Saa vil der igjen gaae et Aar hen, som der alt er gaaet eet eller to, uden at Noget bygges til vor Flaades Forøgelse, og vi ville, naar vi mødes næste Gang, være undergivne en ny Svingning i Ministeriets Bestyrelse, altsaa atter være voldgivne til Tilfældigheder, som vi i nærværende Dieblif ere det. Medens vi sidde her og forhandle om vort lille Marinebudget og gjøre den største Anstregelse, vi formaae, for at yde ogsaa denne Deel af Forsvaret den Kraft, det trænger til, saa forhandler man i det store, mægtige England ligeledes om Marinen og om Bygningen af de uhyre Kolosjer, med